

typisk for ekstremistiske højre- eller venstrepartier i den forbindelse, at de altid står udenfor og altid svinger med fanerne, mens de andre partier faktisk forsøger at gå ind i et samarbejde. Engang imellem er man er nødt til at svinge lidt mindre med fanen mod til gengæld at få politisk indflydelse.

Til SF blot den ene bemærkning, at der ingen intentioner er hverken hos regeringen eller hos CD om at straffe arbejdsløse eller hoppe med på vognen med, at arbejdsløse er nogle, der ikke gider arbejde, og alt det dér, som man af og til hører i myter rundt omkring.

Når der er en stramning af rådighedsreglerne, er det netop, som fru Pia Gjellerup siger, fordi vi får et problem, hvis vi kommer i den situation, at der er ubesatte stillinger ved siden af mennesker, der er ledige. Så kan vi ikke forklare for den danske befolkning, hvorfor det stadig er nødvendigt med et højt dagpengeniveau.

Og CD er tilhænger af et højt dagpengeniveau. Vi ønsker ikke en generel nedsættelse af dagpengene. Men det kræver altså en folkelig forståelse også på det tidspunkt, hvor der er kommet mange flere i arbejde, og hvor vi måske er begyndt at få nogle flaskehalsproblemer.

Den forståelse kan man kun få, hvis man i tide siger: Der er ganske få mennesker, der ikke vil, men de tilfælde skal ikke kunne bruges som vandrehistorier og til et generelt angreb på dagpengesystemet. Derfor er vi med til de stramninger, der er nu, og som fuldstændig rigtigt sagt af fru Pia Gjellerup kun er noget, der rammer de få, der ikke har været reelt til rådighed. Og det er der meget få der ikke har været.

Nu skal jeg ikke forsvare fru Pia Gjellerup; det kan hun sagtens klare selv. Men jeg skal da lige slutte med den bemærkning, at jeg synes, det er dødsdømt at kaste sig over netop denne ordfører for, at man ikke fører socialdemokratisk politik. Det gør man ikke, fordi man ikke har 90 mandater. Så er man nødt til også at have andres synspunkter med i et forlig, og det synes jeg nu nok også skal komme fru Pia Gjellerup til gode.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Hr. Frank Aaen var ked af, at der tegnede sig et mudret billede, men det bliver ikke lettere, når man selv bidrager til muddret og tror, at der er sat 700 mio. kr. mere af til forsvaret.

Det kunne man ikke gå rundt og tro, hvis man havde fulgt med i vores debat i går, og ej heller,

hvis man havde set sig ordentligt for, da vi i går stemte om ændringsforslagene til finansloven. For det ene sted stemte vi noget ind, der hed en positiv budgetregulering på 690 mio. kr.; det var altså et plus. Men i slutningen af afstemningerne kom der et ændringsforslag, der hed minus 690 mio. kr. på en negativ budgetregulering. Det vil sige 690 mio. kr. minus 690 mio. kr., og det er nul, kan jeg sige til hr. Frank Aaen. Så lad nu være med at deltage i mudderspredningen selv.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Jes Lunde må være farveblind, når han kan kalde det finanslovforlig, der foreligger, for et sort forlig.

Der blev fremsat et finanslovsforslag i august måned af en rød socialdemokratisk finansminister. Så fik Venstre og De Konservative held til at ride en lille smule i den røde lak - 2 pct. eller sådan noget blev der ridset i lakken. Det er stadig væk et mørkerødt finanslovforlig, som går ud på en kraftig, kraftig statsstyring af det danske samfund. Det har aldrig nogen sinde haft noget at gøre med farven sort.

Noget andet er den retorik, der bliver brugt fra Enhedslisten og fra SF: Tænk, at der er nogle mennesker, som får dagpenge udbetalt, og som man så forventer også er til rådighed for arbejdsmarkedet! Den opstramning kalder man for en katastrofe. Alene den retorik gør jo, at man ret hurtigt løber tør for ord hos SF og Enhedslisten.

Hvad vil man kalde det, når et skib synker og der er tusind mennesker, der dør, hvis man allerede har kaldt det en katastrofe, når der er nogle mennesker, der skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet? Det er urimeligt at bruge den retorik.

Og det er også urimeligt, når man efterlader det indtryk hos folk, at de ændringer, der er med hensyn til arveafgifter og generationsskifte osv., er for de rige - at man giver til de rige og tager fra de fattige. Det, der er tale om i Danmark, er, at hvis vi ikke får ændret både vores formuebeskatning og vores generationsskiftebeskatning, vil der være mere end 32.000 mennesker om året, der skatteflygter fra Danmark, og så er der slet ikke nogen formue tilbage at beskattes.

Hvis ikke vi indser, at vi er nødt til at ændre vores beskatning i Danmark for at holde på de meget få mennesker, der er så heldige at have en lille smule penge, så skyder vi os selv i foden ved at skubbe dem ud af landet til Sydfrankrig